

Chương 5

D Y n¹ Trung Thu T i Âm Ph

1

Trúc khi xuất phát, chúng ta đã tìm hiểu khái quát hình dáng âm phật C Canh. Diêm Vương mà sắp tới chúng ta phải đi phớt x ng là Ng c Lam Già Vương, gặp các loại phép thuật tr ma, hàng ngày u mang chi c m t n qu v ng, p x u khó phân, không ai có thể th y c dung m o th t c a h n.

Ng c Lam Già Vương là một trong số những Diêm Vương a ph . T r t nhi u n m v tr c h n ã chi m c a bàn này, c ng không biết có phải vì linh lực h n m nh, v l i ch này ch a có ai cai quản hay không, mà h n ã thu n l i ti p qu n c s sách gi y t ây, s d ng n tri n. V Diêm Vương này hi n nhiên không phải là người tốt p gì, h n dùng những thủ o n c oán chuyên quy n, khi n cho c âm ph ch ng ai dám n nói to ti ng.

Sau khi T àn nghe xong k ho ch c a chúng ta, ng nhiên là nàng ta không mu n b b l i m t mình H i Âm s n trông nom Hàn Nhi thì là l i em h t c c chén, bàn gh v a p v a á m c lên.

“Đ a vào cái gì? ta ngay c pháp thuật c ng không có, có i c ng ch ngáng tay ngáng chân thôi.”

Hoành Thanh tho i mái truy n m t chút pháp lực vào hai lá bùa màu vàng, kh hô: “Kh i!”, hai t bùa li n hóa thành hai ti u ng tóc búi màu vàng nh t. H n hài lòng g t u, kéo bàn tay c a nhi t ta, ôn hòa nói: “Hàn Nhi, hai ti u ng này s nghe theo l i sai b o c a con, k c khi n c m hay i ng u không c chúng r i kh i con, hi u không?”.

Nhi t g t u, quay l i nhìn ta, không thềm ý n nhóc tr c u ang ra s c l y lòng bên c nh. Ta bu n bã nh v T àn trông nom nhi t giúp, l i n ph n n tr ng m t nhìn ta, nét m t nh th có thâm thù i h n, c m h n c c

Lúc xuất phát, ta trông th y nhi t t a vào cánh c a nhìn ta, ôi m t en láy không ch p lay m t cái, gi ng h t v i ánh m t khi nó là ti u h ly tr c lúc ta h phàm, c nhìn mãi khi n cho trái tim b n tiên cô co rút au n.

C Canh đã gặp thích c th hành trình cho chúng ta. Tr c tiên chúng ta tiến vào âm ph b ng con ng thông gi a H i Âm s n và a ph , sau ó phải v t qua m t con sông, tiến vào n i thành ph . Tòa nhà cao nh t chính là Phong ô Thiên T Ph c a Ng c Lam Già Vương.

Trở lại khi qua sông, chúng ta phải lưu ý một chén canh cần uống ngay ở sông Vong Xuyên, đây là thức sinh khí phạm tục trên người. Chén canh này chính là canh M nh Bà mà phạm nhân vẫn thường nói. Có lẽ, trên người chúng ta có tiên nhân, nhưng nhiên không gì ngăn ngừa phạm nhân trong lòng luân hồi, uống vào là quên hết mọi chuyện kiếp trước mà chỉ làm lợi ích cho kiếp này thôi.

C Canh cười nói: “Kìa ra thì chén canh M nh Bà này là vị tiên nhân chúng ta cần là vật hữu ích. Trên thiên giới có những người vì tu luyện không đúng cách mà linh hồn bị cắt khoét, tâm ma thức xuyên thấu vào chính kho nh khố, lúc này chén canh M nh Bà thì lập tức có chút tác dụng làm tâm trí bình an, giúp cho không ít tiên nhân vượt qua kiếp này”.

Ngay vậy thì quyết tâm không lùi chút nào.

Một ngày nọ, âm phủ có một cách vẽ nét trên giấy, chày là một tờ giấy khác, chén có tên trên, những người tu luyện của hai giới kia có thể nhận âm phủ thì bí trong truyền thuyết du ngoạn hoặc làm một thời gian, chén mua loại này bài thông hành thích hợp là vậy. Cái chúng ta cần bây giờ, chính là chén bát từ thiên ngân xuống châu báu, như thế thì vị tiên nhân vào âm phủ chày giấy là chuyện gì khó khăn.

Đây là lần đầu tiên ta nhận âm phủ, khó tránh khỏi hiểu lầm nhìn ngó lung tung. Từ phía khối đất này, quầng khí dày đặc; phía trước nhìn hai dòng sông, một dòng chảy còn trùng trùng rờ rờ, nước sông là máu chảy cuộn cuộn, gì nghe nh có vô số ác quỷ đang vờn cánh tay ghê tởm ra mà gào thét, còn một dòng là nước sông màu trắng trôi lặng lẽ, vô cùng yên bình.

Phía trên Huy t Hà cao ngàn trượng có một chiếc cầu, bên Bắc Hà thì lại không có, nhưng sát bên có một chiếc thuyền nhỏ gì nghe nh chiếc cầu. So với trên cầu bên kia có bóng người qua lại như nước thì bên này lại vắng vẻ lặng lẽ.

Một Châu Sa Hoa² màu đỏ nằm ở hai bên bờ sông.

C Canh thu nhận lấy một trong tay áo ta, lúc này nh cười nói: “Cô cô, bên đó chính là cầu Nữ Hà, đi qua chiếc cầu đó là những linh hồn đã chết đi vào lòng luân hồi. Chúng ta phải qua Bắc Hà, người nào là một con quỷ tham tử, như thế nhân cảnh mà bắt chết, cô cô cũng tranh cãi với họ làm gì, cần vượt cho họ chút tử là vậy”.

Ta hiểu hiểu: “Ta thấy trước mắt ở bên kia có rất nhiều quỷ hồn nam nữ già trẻ đang vây quanh nó và khóc van cầu cứu. Tại sao lại vậy?”.

C Canh nói: “Bên bờ sông Vong Xuyên gọi là Vong Hồn giới, còn từ ngữ á to bờ sông chính là Tam Sinh thức, trên đó ghi lại những ký ức của mọi người vào kiếp trước và kiếp này. Vong Hồn giới là nơi có thể nhìn thấy nhân gian lần cuối cùng, Tam Sinh thức xóa đi bao nhiêu yêu thức oán

h n, bao nhiêu i u h u duyên vô ph n, nh ng i u không th c ng c u. Cho nên m i v a c i v a khóc, úng là m t l ng c”.

Không bi t vì sao ta nghe xong mà tim p lo n c lên, ang nh d ng chân nhìn rõ h n, t nhiên c tay b n m ch t, sau ó b Hoàn Thanh kéo v h ng b n ò bên B ch Hà. Ta còn ch a k p ph n ng, m t bà lão mù m t bên m t, m c áo màu xanh l c, tay xách cái gi i t i, l nh lũng nói: “U ng chén canh i”.

U ng h t m t chén canh trong su t, lòng ta b ng d ng c m th y hoang mang m m àng.

Gi ng nh có m t th quan tr ng gì ó tr nên m h , nh ng ch p ni m ta kh c c theo u i thình linh v i b t i, m nh t d n, c m giác h t s c tho i mái.

Tâm tr ng y r t k l , gi ng nh v i c mình thích m t ng i, m t kh c tr c mu n mà không th có c, au kh t a mu n ch t i, m t kh c sau l i c gi i thoát, ch còn l i n i nh nhung nhàn nh t.

R t nhi u c m giác k l và hoang mang c l t qua trong u ta, n n i lên thuy n nh th nào ta c ng không nh rõ.

Mãi t i khi ta th y Hoàn Thanh xoay l ng v phía ng i lái ò nh h t n c canh trong mi ng xu ng sông.

Ta c ng h ng lú l i nhìn Hoàn Thanh, h n còn nháy m t v i ta n a ch .

Ta d n t nh t áo l i t trong tr ng thái th n th , h ng h c n i lên ng n l a vô danh: “Huynh, huynh, huynh không u ng sao?”. S đ ta không do d mà u ng h t c chén canh là b i ng tác ng a c h t chén canh vào mi ng c a Hoàn Thanh, nào ng h n lúc ó d t khoát, sau l ng thì l i hành ng nh v y, mà h n c ng ch ng thềm ra ám hi u cho b n tiên cô bi t v i. B n tiên cô t nhiên có c m giác mình b l a g t, khí huy t cu n cu n b c lên.

Câu tr l i c a Hoàn Thanh quá g n n i b n tiên cô tái mét m t m ày, lúc lâu không nói c gì.

H n c i híp m t, nói: “Ta có ng i mình thích, làm sao n quên i dù ch là m t ph n nh ?”.

Tr c khi chúng ta lên thuy n ã s m th ng l ng tr ti n luôn toàn b chuy n i. Nào ng v a ra n gi a sông, ng i lái ò b ng nhiên d ng l i, l ra v m t m u mô v i chúng ta, c i h i h i nói: “Hai v khách quan, o n ng sông còn r t dài, trên ng i h t s c bu n chán, không bi t hai v khách quan có mu n tìm trò vui gì ó gi t th i gian không?”.

Hoàn Thanh m phi n qu t tr ng ra nh nhànng phe ph y, dài gi ng “ ” m t tí ng r i áp: “V y ng i có trò vui gì?”.

Ng i lái ò c m th y có th làm n c, hai m t phát sáng, t trong ng c ào ào ra m t ng , rõ ràng ã có chu n b t tr c. Xem ra ki u “làm n” này u là c p c a t ng ti n thành thói quen ây mà.

Gã b t u li n tho ng chào hàng.

Hoành Thanh nghe gã gi i thi u m t l t, thông dong l y qu t y y ng , ng khí c c k khinh th ng: “Ch ng qua là m y th ng s t v n v t nhân gian, v y mà c ng dám em t i l a g t ta?”. Ng i lái ò t c kh c nh ph i ch u s s nh c n ng n , t c t i áp: Công t th t không bi t nhìn hàng, ây là tr ng chim hoàng oanh³, ch c n búng nh , m t chú chim s phá v chui ra, v v hai cánh nh áng yêu, còn c t ti ng hót véo von, âm thanh trong tr o tuy t v i! Còn ây là tranh t i m n , ch c n nhè nh h ng b c tranh lên cao mà m ra li n có b n v m nhân qu c s c thiên h ng b c ra, vòng eo vô cùng m m m i, y ph c h t s c mát m cùng nh y múa hoan ca! ng nhiên, th này không thích h p v i v cô n ng ây, nh ng ch ta còn có b c h a t i m nam, b o m dung m o m i ng i u t a nh T ng Ng c, Phan An⁴!”.

Ta nghe xong, khuôn m t li n nh n l i nh cái bánh bao gi ng h t Hoành Thanh. Hoành Thanh l a h t bên này n bên kia, t nhiên ch m t h t nh màu hoàng kim, v t ó bóng loáng tròn tr a nh h t trên châu, h n h i: “ ây là cái gì?”.

Ng i lái ò s ng ng i, nh có chút au lòng nói: “Công t th t có con m t tinh t ng, nó g i là Thái H an, nhi u n m tr c Hoan M ng tiên t i qua ây ã t ng ti u nhân ba viên, bây gi ch còn l i úng m t viên. Khi dùng ch c n truy n m t chút linh l c vào viên an là c, nó có th mang n cho ng i nh p m ng m t gi c m p, an xen gi a s th t và m ng o, khi n ng i ó vô cùng h nh phúc”.

Hoành Thanh khép qu t: “Nghe ra thì c ng khá thú v y, ta l y cái này nhé”.

Ng i lái ò này mà c ng có nh ng v t k l hi m th y, ta nghe xong li n c m th y có chút h ng thú, ánh m t ang quét qua ng c a gã, bên tai t nhiên vang lên ti ng c a Hoành Thanh: “S mu i, cùng nh p m ng v i ta nhé!”.

Ta còn ch a k p ph n ng, tr c m t ã choáng váng, r i vào m t ám s ng mù tr ng xóa.

Ghi chú:

1. *D y n: Ti c t i. (ND)*

2. *M n Châu Sa Hoa: Là m t loài hoa có th t, còn có tên g i là B Ng n hoa. T ng truy n loài hoa n y n hoàng tuyên, bên sông Vong Xuyên âm ph , ph y trên con ng xu ng a ng c. H ng hoa có ma l c k l , có th g i l i ký c lúc còn s ng c a ng i ch t. (ND)*

3. Chim hoàng oanh: Chim vàng anh. (ND)

4. Phan An, Trần Ngọc: Hai trong nhạn đi tìm nam nhi thì ng nh t trong l ch s Trung Quốc. (BTV)

2

Màn sáng trăng mờ mờ c vén lên, hiện ra mặt trời ẩn trong
nghiêm tao nhã.

Ấy hiện nhiên là thiên giới, chỉ có ai không biết là cung tiên nào. Ta đang nhìn tầm hoành phi phía trên thì liếm miệng nhìn không rõ.

Trong ánh trăng pha trộn có tiếng cười, còn có âm thanh “chát chát” theo tiếng tu. Trên bức thềm cao ấy, những sợi vàng sợi bạc dài mướt trăng pha theo gió.

Vén lên nhạn vút bay phớt phai, bên trong tiên cảnh nhìn, có vài khung cửa, các chèo nêng¹ mướt áo trăng qua liềm con thoi. Tiếng khung cửa nhả ra tím vi l ánh vàng ánh bạc, róc rách chói mắt, vô cùng lấp lánh.

Ta ngắm nhìn ngắm nhìn, bỗng nhiên bên cạnh lóe lên bóng người, Hoàng Thanh cùng người nhà ta, hớn hở như những sợi tơ mềm manh như khói óng ả nói: “Ấy chính là Hả Vân Kim Ti Ngân L² vô cùng quý giá của t c Phụng Hoàng chúng ta, là giá y³ ta chuần b riêng cho s mu i, mu i xem có hài lòng không?”.

Ta cười hóm hỉnh nói: “Giá y? Mu i g cho ai c?”.

Hoàng Thanh cười đáp: “S mu i quên rồi sao, mấy ngàn năm trước gì a chúng ta có hôn ước, hiện nay cung Phúc c⁴ tình đi u cát tung, thanh ôn chi long⁵, gió xuân a tin lành, v n v t u t t p. Chính là c h i tr i cho hai ta thành thân”.

Ấu khi n ta kinh ngạc là, tuy Hoàng Thanh cười, nhưng nhìn h n không gì ng nh đang nói đùa.

Sống một hồi mệnh mạng mu i, nhìn khoنگ cách g n th t có c m giác câu h n o t phách. Ấy qu th c là m t ôi m t phụng p tuy t tr n, mà ta thì ph i m t h i sau m i ph n ng l i xem h n v a nói câu gì. Hoàng Thanh là t c Phụng Hoàng... Tên này mà là m t con phụng hoàng?

Phụng Hoàng và Cửu Thiên Huyền Nữ là thặng c th n t c⁶. Ta v n t ng r ng, nh ng ng i xu t thân t th n t c, cho dù là nam hay n , u ph i gi ng nh Chi Liên quân, không ch dung m o p vô cùng, mà tính cách

c ng ph i c c thanh cao l nh lòng, khi n cho ng i khác không dám khinh nh n. Nào ng lo i ng i v a vô l i v a thích ùa gi n nh Hoàn Thanh l i thu c th n t c ch ? V y nên ta ã r t kinh ng c, m t kh c sau ta ã ph i c k h i h n vì mình ã th t th n.

T l a ánh vàng ánh b c v n ang n m yên d i khung c i t nhiên gi ng nh có ma tính, ngàn v n s i vàng s i b c tr i ra trên không trung, t o thành m t cái l i l n, h ng t trên u ta ph xu ng.

T l a càng thít càng ch t, cu i cùng bi n thành m t cái kén ch t c ng, qu n ch t ta bên trong, trong khi u váng m t hoa, r t nhi u nh ng o c nh l t qua u ta.

Hôn c m y ngàn n m tr c, nh ng l nghi trong ngày i hôn, êm xuân m n n ng, tân hôn h nh phúc...

Ta y c a s , h ng th m thanh mát c a ngày u xuân nh tràn vào l ng ng c.

Hoàn Thanh ang ng d i nh ng nhánh hàn mai, phe ph y qu tr i m m c i v i ta.

“Cu c s ng c a th n tiên v n không có i m d ng, chúng ta c s ng nh th này mãi mãi nhé, c không?”

V a nói h n v a dùng ôi m t trong veo mà nhìn ta.

Dáng i u Hoàn Thanh nh bây gi , qu úng là Ph ng Hoàng hàng th t giá th t.

M t chú Ph ng Hoàng ang h ng h c xuân tình.

i u áng s là, ta ch ng nh ng không c m th y bu n nôn, mà còn c m ng, th n thùng g t u, L u Vân Th y Kính ph n chi u hình nh khuôn m t c a ta, hai má ng h ng.

Hoàn Thanh n n c i gây ng t lòng ng i, ng t xu ng m t cành mai tr ng, t ng b c ti n v phía ta...

C tay thành linh b n m ch t.

“S mu i, thuy n ã c p b n, chúng ta lên b nhé?”

Th tr ng xóa, m l , mang theo h ng th m thanh mát tan bi n gi ng nh m t gi c m ng. Lúc t nh gi c ã ngàn n m, nh ng gi c m dài y v n còn r t rõ.

Hoàn Thanh ng tr c m t ang dùng m t ánh m t k l nhìn ta, khuôn m t ph th ng, n c i càng nh th con mèo n v ng cá. Trong th i gian m t chén trà, ta v n c chau mày ch a h i th n n i, t t c khung c nh trong m l t qua u ta. Sau ó ta m i gi t mình ph n ng l i c, tên này th mà l i dám kéo ta n m m m t gi c áng khinh nh v y, l p t c ta n i gi n b ng b ng, v a

ng v ng trên b li n tri u g i v ki m C Canh, nh m vào m t h n mà ánh túi b i.

“Huynh! T nay v sau! i tránh xa ta ra!”

Hoành Thanh trên ng i có phép thu t, n u h n c th mà tránh i thì ta c ng ch ng cách nào ánh c. Th nh ng h n l i không h né tránh, không ch ng im ch u tr n, còn vô cùng ph i h p mà kêu oai oái, ph i h p v i c g ng m t vô l i kia n a, làm b n tiên cô t c n run ng i.

Ta không s ch u thi t, nh ng áng h n nh t là ph i ch u s thi t thời vô duyên vô c nh v y, i ph ng l i còn t ra th n thùng mu n mình ch u trách nhi m, úng là da m t dày h n c t ng thành. N u không ph i còn có vi c quan tr ng, b n tiên cô th r ng, cho dù ang trên tr i hay đ i t, nh t nh ta s phân rõ ranh gi i v i tên này.

“C a thành s óng vào gi D n, ng i nào mu n vào thành thì nhanh chân lên!”, phía tr c t nhiên vang lên ti ng quát l n.

nh th n nhìn l i, cánh c a thành en nh m c xu t hi n cách chúng ta kho ng m y ch c b c, t m hoành phi phía trên c ng thành lâu vi t hai ch “Hoàng tuy n”, trông vô cùng âm u áng s .

Lác ác vài qu h n l t qua chúng ta r i x p hàng vào thành.

ng ti p ón là m t ông lão m c y ph c c a quan Ph S ⁷, di n m o xem nh bình th ng, hai tên Nh t Du th n và D Du th n⁸ vóc dáng l c l ng ng bên c nh lão, ang nhìn ch m ch m vào các t h n và sinh linh i qua. Có l chút n a i qua cánh c ng thành kia, trong n i thành âm ph s còn nhi u th áng s h n n a, ngh n ã th y r n c ng i r i.

Th bài vào thành ã c C Canh chu n b s n. Ta không thèm ý t i Hoành Thanh, ti p t c ti n v phía tr c a th bài ra. Ông lão chùi chùi xem xem, sau ó m i g t u, ta ang nh vào trong thì ông lão c i x o trá, r i l y ra m t cái èn l ng màu tr ng chói m t.

“Ngày mai chính là h i Du ng r m tháng Tám, ph Diêm V ng ban b pháp l nh, mu n vào thành ngo i tr ph i n p th bài t ng ng, nam ph i mua bút chu sa, n ph i mua chi c èn l ng tr ng, m i ng i m i l ng b c.”

B n tiên cô không ch kinh ng c vì kh n ng v vét bóc l t c a âm ph mà còn r t hi u k , không hi u nam m t cây bút chu sa, n m t chi c èn l ng tr ng là cái quy nh k c c gì ây. Ông lão t ra c c k b t mẫn mà nguýt ta m t cái: “Chi c èn l ng này không ch là èn l ng tr ng, mà là èn l ng Triều Triều⁹! Còn ây c ng không ph i bút chu sa bình th ng, mà là bút M M ¹⁰! Ta th y các ng i c ng là n tham gia h i Du ng, v y mà sao ch ng bi t v èn l ng Triều Triều và bút M M th ?”.

Thì ra, t t Trung Thu t i nhân gian là t t oàn viên cúng bái tr ng r m, n a ph thì l i tr thành ngày l nam n h n hò bày t lòng ái m . Trong

ngày này, h là n t tr tu i u c m m t chi c ền l ng tr ng, nam t thì mang theo ng i m t chi c bút chu sa, ch c n g p c ứng ý trung nhân, thì c b c lên tr c mà c u hoan¹¹, h có c s ng m ng ý c a n t, nam t s m t bài th tình lên trên chi c ền l ng, nh v y coi nh vi c ã thành, ti p theo dù s vi c có nh th nào i n a thì c ng u không b ràng bu c.

c i m c a chuy n tình yêu nam n d i a ph qu th t khi n ng i ta không nói nên l i.

“Các ng i có bi t không, i v ng và N ng n ng c a chúng ta ã g p nhau trong h i Du ng. ó là m t ngày tr ng tròn hoa th m, tr i quang c nh p, trong ngàn v n n t tham gia h i Du ng, i v ng ch v a li c m t ã th y c N ng n ng ang ng trên c u ng m tr ng, m t bài th Triều M ã k t thành giai tho i thiên c ! Các ng i th nói xem, n u nh c u c trái tim c a m t ng i, thì m i hai l ng c n con này ng nhiên ch ng b bèn gì.”

Nói t i nói lui, cu i cùng c ng v n là xòe tay òi ti n.

Sau th i gian kho ng m t nén h ng, chúng ta ã thu n l i ti n vào thành. Hoàn Thanh i phía sau cách ta m i b c, m t tay c m chi c ền l ng màu tr ng xui x o, tay kia c m bút chu sa, nhìn th nào c ng th y bu n c i. Nh ng xem b d ng c a h n d ng nh không h có ý mu n v t chúng i. Ta ch ti c th ng m i l ng b c c a mình thôi, ch ng h có chút h ng thú nào i v i vi c c m chi c ền l ng k l này i lang thang ngoài ng.

n khi chính th c b c vào n i thành, ta b t giác s ng ng i.

T t c m i th trong thành, nhà c a ch búa, nam n qua li ông úc, u gi ng h t tr n gian, ch ng h có i m nào khác bi t. Hoàn Thanh ch tay v m t ch b o ta nhìn, t xa xa nhìn l i, phía chính nam có m t tòa cung i n cao ng t s, phía ngoài i n c xây bao b c b i m t b c t ng dày màu , cách n a d m có m t tòa tháp là tr m gác, phòng b nghiêm ng t. ó chính là ch c a Diêm V ng mà chúng ta ang tìm, Phong ô Thiên T Ph .

Ghi chú:

1. Ch c n ng: Cô gái d t v i. (ND)
2. Y ph c d t s i vàng s i b c t o thành nh ng ng nét nh mây l a. (BTV)
3. Giá y: Y ph c dành cho ph n khi c g v nhà ch ng. (BTV)
4. Cung Phúc c: M t trong m i hai cung c a t vi. (BTV)
5. Thanh ôn chi long: Âm ch n m M u Thìn. (ND)
6. Th ng c th n t c: B t c th n thánh t th i th ng c. (ND)
7. Ph S : Ch c quan nh chuyên qu n lý tài v t, v n th và thu chi ngày x a. (ND)

8. Trong tín ngưỡng của dân gian Trung Quốc, Nhị Du thần là vị thần ph trách nhiệm kh p ch n vào ban ngày, giám sát thì n ác t i nhân gian; Đ Du thần c ng gi ng nh Nhị Du thần, nh ng i tu n vào ban êm. (ND)

9. Triều: có nghĩa là buổi sáng. (ND)

10. M : có nghĩa là buổi tối. (ND)

11. C u hoan: Mong c u tình yêu. (ND)

3

Chi c ền l ng và bút chu sa Hoàn Thanh không ném i, v y mà gi l i có công d ng. Chúng ta c m hai v t này tham gia d y n Trung Thu.

Nghe nói d y n t i nay, Diêm Vương và N ng n ng u s giá lâm tham gia.

V a nghe nói hai v này s t i, bách tính c a a ph l p t c xông xao, i t i âu c ng th y ti ng th o lu n vô cùng hào h ng, rõ ràng là v Diêm Vương và Diêm Vương n ng n ng này u r t c ng h và yêu m n. Còn i t ng th o lu n c a nam n thì l i trái ng c nhau, các v cô n ng thì xem tr ng Diêm Vương i n h , nam t thì hi n nhiên yêu thích Diêm Vương n ng n ng h n. Tr i còn ch a t i h n, ng i ã ng ch t c ng trên con ê bên ngoài Minh Nguyệt lâu t i c u Nh Th p T .

C u Nh Th p T , hình dáng c a nó c ng gi ng v i tên, chính là chi c c u c u khúc g m có hai m i b n o n c u quanh co khúc khu u, c xây trên a Tâm h , h l n nh t âm ph . Hai m i b n o n c u này c phân b u n xung quanh h , m t u ti p n i v i con ê, m t u kéo dài n gi a h , ch t h i chính là m t tòa thiên ài to l n c xây b i á c m th ch tr ng và á l u ly, phía trên thiên ài v n còn ba t ng n a, t ng trên cùng xây ki u mái cong, b n góc v nh lên, l u các r ng c t ch m tr , ây chính là Minh Nguyệt lâu.

Trên ngàn v n thanh lan can b ch ng c ch m tr hoa v n c a c u Nh Th p T c treo nh ng chi c ền l ng m u n, nhìn t xa gi ng nh ai ng c n i trên m t n c, n c sông và c u mang cùng m t s c, sóng n c d p d nh. Phía tr c Minh Nguyệt lâu có m t c t Hoa Bi u¹ cao ngút tr i. B n phía u c qu n hoa ng r c r m l , khi n cho c âm ph c chi u sáng thành m t th gi i huy hoàng, ch ng còn chút không khí âm u áng s nào.

T bu i tr a, binh lính c a âm ph ã s m ng canh gi t i hai m i b n o n u c u. Mu n lên trên c u cùng tham gia h i Du ng cùng Diêm Vương và N ng n ng kho ng cách g n? ng nhiên có th ! Ch c n mua m t t m th ng c thông hành lên c u là c.

Th i kh c này ta c m nh n sâu s c o lý t i n tài là v n n ng.

M c ích c a chúng ta r t rõ ràng, ó là h i h p v i quân, l y l i thanh ki m C Canh t ch Diêm V ng. Còn vì c kh n c p hi n nay, chính là làm th nào l n vào ph Diêm V ng.

Tr c lúc này, ta không h có m t chút tin t c nào c a Chi Liên quân. Tên Hoàn Thanh này thì l i c c k xem nh ph Diêm V ng. Ngay t lúc vào thành ã t ra khinh th ng nói: “Thì c tr c ti p xông vào thôi”, sau ó b ta l m nguýt cho m y cái. Bậy gi l i c bi t Diêm V ng s xu t tu n, ây qu th c là m t c h i hi m có.

Chúng ta ã th ng l ng k , m t khi xác nh Diêm V ng ã n n i di n ra h i Du ng, phòng v t i ph Diêm V ng ch c ch n s y u i. Hoàn Thanh nhân ó mà l n vào ph Diêm V ng thám thính, còn ta thì v n ti p t c l i ây. n khi Diêm V ng h i ph , ta l p t c báo tin cho h n qua m t phép thu t nh mà h n ã l i cho ta, h n có th nhanh chóng rút kh i ph Diêm V ng. B i vì ngay c C Canh c ng không bi t Diêm V ng ã gi u pháp thân c a nó n i nào, tr c khi s vì c ch a c sáng t , chúng ta không nên xung t chính di n v i Ng c Lam Già V ng.

S vì c ban u r t thu n l i.

Chúng ta ra giá cao và mua c m t t m th ng c lên c u. Hoàn Thanh i bên c nh ta, b d ng p úng, v m t k quá, th nh tho ng l i li c m t nhìn ta, gi ng nh có chuy n gì không nói không c.

Ta ý th y v a nãy có m y v cô n ng ôm chi c èn l ng tr ng i qua i l i ch chúng ta. Th m chí có ng i còn nháy m t, nhìn Hoàn Thanh mà c i khúc khích, c th ãng o t a ra khí ch t phong tình l ng l . C v y nên b n tiên cô ành ph i bi t i u mà lui ra m t chút, qu nhiên cô n ng ó li n ti n lên tr c, dâng t ng èn l ng tr ng c a mình cho Hoàn Thanh.

Hoàn Thanh y chi c èn l ng tr l i, cô n ng ó gi m chân b i. L i có m t ng i b c lên, Hoàn Thanh t ng t ch ta r i nói v i cô n ng ó: “Th t ng i quá êm nay ta ch mu n ch lên chi c èn l ng c a v cô n ng kia thôi”. Cô n ng y kinh ng c nhìn ta, r i l m ta m t cái và b i.

Ta nghi n r ng b m môi nói v i h n: “ i s huynh, hi n nay s mu i ch ng còn chút pháp l c nào c , huynh ng có em ta ra làm lá ch n, r c l y phi n ph c không âu!”.

Hoàn Thanh x m t xu ng, au lòng nhìn ta: “S mu i, huynh th t lòng mà”.

Ta ôm ch t chi c èn l ng trong lòng, b c kín không chút khe h . Hoàn Thanh b ng th dài: “S mu i, ch c mu i v n còn nh l i ng i lái ò nói ch , Thái H an có th khi n ng i nh p m ng có m t gì c m p an xen gi a s th t và m ng o. Cái g i là an xen gi a s th t và m ng o chính là c nh trong m ng y có ít nh t m t n a là s th t”.

Lòng ta b ng tr m xu ng, ang nh h i h n nói v y là có ý gì thì t nhiên trên không trung có tí ng hô to gây s chú ý, trong ch p m t tr m tí ng chuông cùng vang lên.

Diêm V ng và Diêm H u n r i!

Ta còn ch a k p nói gì thì ã ph i b t ch c theo ám ma qu bên c nh mà qu xu ng. Tí ng tr ng nh c m phía trên khi n lòng ta c m th y c c k r i r m, ta nghe th y Hoàn Thanh phía sau nói nh v i ta: “Ít nh t v n có m t chuy n là s th t, vào m y ngàn n m tr c gi a ta và mu i ích th c ã có hôn c”.

T khi ta có ký c, b n thân ã là m t ng i phạm, khó kh n l m m i tu luy n c thành tiên, phi th ng lên t ng th nh t thiên gi i, tr thành Bích Ch không bi t ã bao nhiêu n m... Chuy n m y ngàn n m tr c, khi ó có l ta v n còn trong l c o luân h i, Hoàn Thanh l i là m t v tiên trên thiên gi i, làm sao l i có quan h gì v i ta c?

Ta ng ngác h i lâu, t nhiên nh b ng t nh t trong gi c m ng, ng i có hôn c v i Hoàn Thanh, nh t nh là v “Tam s mu i” th t s kia, mà ta, ch là hàng gi thôi.

Khi ta quay u l i, ã không còn th y bóng dáng c a Hoàn Thanh n a, ch c là h n ã n ph Diêm V ngr i.

Ta v n ng nguyên t i ch b n th n không bi t bao lâu, mà trong lúc ta ng n ng i, xa giá c a Diêm V ng, Diêm H u ã áp xu ng Minh Nguy t lâu. Các quan viên a ph kh u u bá l y, trên thiên ài b t u bi u đi n ca múa h t l t này n l t khác.

n lúc ta nh ra, nh ng c u lên m t chút thì ch th y nh ng bóng dáng l l t trên ài cao èn u c sáng r c, không th nhìn rõ ràng.

M t nam nhân m c trang ph c th sinh, đi n m o khá tu n tú i n tr c m t ta h i: “Cô n ng i m t mình sao?”.

Ta l c u.

Gã ch ng nh ng không b i, ng c l i còn nháy m t v i ta y ám mu i: “ ã gi này r i, ch c là ng i kia không n âu nh ? Nam nhân nào cho các cô n ng ph i ch thì không ph i là nam nhân t t”.

Ta v n l c u. Nào ng tên này ch ng h bi t i u, c ng chân lân ng u mà áp sát l i. Ta l p t c quay qua l m gã m t cái. i ph ng s ng ng i, t c thì l ra th n s c gi n d a tay kéo c cái u c a gã xu ng. Khuôn m t ng i lúc u còn phong nho nhã trong ch p m t hai tròng m t ã lòi ra ngoài! T trong mi ng le ra cái l i dài thông, gã thè l i v phía ta m t lúc lâu m i thu v , r i t c t i b i.

B n tiên cô b v x u xí c a h n d a s phát khi p, không dám th t th n n a.

Lúc này, có hai tên q y sai c nhìn t i nhìn lui nh ng du khách qua l i trên c u, không bi t chúng ang tìm cái gì. Hai tên ó b c t i tr c m t ta, ng ng l i r i t nhiên ánh giá ta t trên xu ng d i.

“Ng i, theo chúng ta qua ây!”

Ta l y làm kinh hãi: “Hai v qu sai i nhân, ch ng hay có chuy n gì v y?”.

M t tên c i áp: “Ng i không c n ph i s , g i ng i qua bên ó b i vì đáng ng i có chút gì ng v i Diêm H u n ng n ng. H i n gi i v ng và N ng n ng mu n ch i m t trò ch i nh , c n ng i tham gia ph i h p”.

Trong b ng y p nghi ng nh ng ta không dám gây s chú ý, ành ph i ngoan ngoãn vâng l i mà i theo h n t ng m t thiên ài. ó s m ã có m i m y n t cao ngang nhau, thân hình thon th ang ng ch . Lúc b y gi tâm trí ta ã b m t nam m t n ng i ngay ng n chính i n thu hút. Trong lúc v i vàng, ta ch k p li c nhìn m t chút. Ng c Lam Già V ng có thân hình cao g y, n v n trang ph c l ng l y, eo m t chi c m t n qu l nh l o, t a ra ánh sáng màu l c, khí th ó qu khi n ng i ta không rét mà run. Bên c nh h n, m t giai nhân c ng ang m c trang ph c hoa l , gi ng nh con chim nh mà d a vào h n, ó chính là N Na, m u thân c a N La.

Ghi chú:

l C t á Hoa Bi u: C t á c c l n trang trí tr c các công trình ki n trúc l n nh cung i n, l ng m ... trên thân c t th ng kh c các hoa v n r ng ph ng. (ND)

4

Mt v ma ma trung niên n v n sang quý phát cho m i ng i chúng ta m t b y ph c và m t chi c kh n l a. Nh ng v t này u c d t t vàng, ch t li u vô cùng m m m i tho i mái, th công thù thừa qu th t không t i. M t v cô n ng gi y ph c ra l p t c kinh hãi hô lên. V ma ma khinh th ng nói: “Các ng i v b r i ó, ây là l a là ng d ng trong cung v i xu t thân c a các ng i, cho dù luân h i m i ki p c ng không có mà m c, hôm nay c thành th t mà làm cho t t vi c này b y ph c này i v ng và N ng n ng s th ng cho các ng i”.

H i lâu sau, ta cu i cùng c ng hi u rõ c u uôi m i vi c, thì ra tr c kia Diêm V ng và Diêm H u ã quen bi t nhau t i h i Du ng. Bâ y gì êm h i đi n ra, t ã g i l i nh ng tình c m ng t ngào vô h n trong lòng, nên nh ch i trò “tìm nà ng tr m ngàn l n trong dòng ng i, vô tình quay u nhìn l i, thì ra ng i ó ang ng d i ánh èn leo l t”, ôn l i l n n a cu c g p g l n u tiên vô cùng lãng m n.

Th là giúp cho ôi phu thê này ân ái m n n ng v i nhau, chúng qu sai ph i i tìm m i m y n t có đáng ng it ng t nh Diêm H u trong h i Du

ng. Diêm H u chúng ta thay ph c s c gi ng h t nhau, r i eo m ng che m t. Chúng ta s t n i kh p ch n, Diêm V ng trong ám ông ó mà tìm ra Diêm H u c nh t vô nh c a h n, r i k t c c s là ân ái ng t ngào.

Ta c m th y vô cùng chán n n, trong h i Du ng có ngàn v n n t , th mà ta l i b kéo vào cho s , qu là không g p th i mà. Th o nào ng i ta th ng nói, không ph i oan gia không t h i. Ta ph i th t c n th n tránh b phát hi n m i c.

Trong khi chúng ta thay y ph c, v ma ma kia l nh gi ng c nh cáo: “Có chuy n này ta ph i nói tr c, các v cô n ng nên an ph n th th ng m t chút, ch có nh ng suy ngh b t chính, mu n nhân c h i này mà quy n r i v ng, coi ch ng ph i ch u k t c c h n phi phách tán!”, nói xong ma ma d t chúng ta n tr c ng án¹ kh u u bá ki n Diêm V ng và Diêm H u.

Ta ki m tra l i t m kh n t t m ã che h n n a khuôn m t mình l i l n n a r i m i yên tâm ng l n vào ám ng i, i theo qua ó.

ên l ng m u n và hoa ng ng long trên c t Hoa Bi u ã khi n cho c thiên ài sáng nh ban ngày.

Màn ca múa trên thiên ài v n ti p t c. Diêm V ng và Diêm H u ng i trên ng t a b ng i ng i vây quanh. Diêm V ng sau khi eo cái m t n qu l nh l o ó lên thì không th nhìn rõ b d ng ra sao, tuy nhiên có th c m nh n c r ng ây là m t nam nhân nghiêm ngh , c ng i t a ra lu ng khí u ám t i en, ánh m t l nh lũng v a quét qua ã khi n ng i ta run nh c y s y.

Nam nhân nh v y mà l i có th ng t ngào lãng m n nh ng y, ch có th nói rõ m t i u, h n th t s yêu Diêm H u vô cùng. Trong lòng ta th m m ng h n r nh h i r i vi c, nh ng c ng không tìm c thay h n th dài, ch c v Diêm V ng này không bi t r ng, thê t mà h n m t lòng th ng yêu l i cho h n i m xanh².

N nhân thân m t d a vào ng i h n kia rõ ràng là m u thân c a N La. Ta không bi t ã lén nhìn bao nhiêu l n, ây úng là n nhân mang v m t d u dàng d a vào ng i quân mà ta quen bi t sao? Bây gi nhìn i v i Diêm V ng, c ng v n là b d ng si tình nh th ki p này không th không thu c v chàng ó thôi. Ta c m th y vi c n nhân này m t d hai lòng qu th t khi n ng i ta khó hi u.

Ma ma ti n lên tr c b m báo l i k t qu tuy n ch n, N Na tùy ý li c nhìn chúng ta m t cái, che mi ng làm duyên v i nam nhân c a r i nói: “Nhìn nh th này, qu th t gi ng h t nhau! i v ng ng có mà không nh n ra th n thi p ây nhé?”. B i vì ti ng tr ng nh c h t s c m không nghe c Diêm V ng nh ti ng áp l i câu gì, N Na l p t c c i nh m c trong b ng, b d ng h n h .

Ta nhìn t i nhìn lui, càng nhìn càng th y n nhân này m t mảy khó a. C ng có th t i ánh m t ta nóng b ng quá, Diêm V ng t nhiên ng ng u, nhìn

th ng vào m t ta. Ta ch c m th y ôi m t qu en t i ó ánh ra s s c bén nh hai thanh ao b ng giá. Ta s t i m c l p t c cú u, trái tim p lo n.

N Na c i chán r i, lúc này m i ph t tay, gi ng nói l nh lũng mang theo uy nghi c a k b trên: “Đ n h xu ng i, ta s ban th ng sau”.

Cô n ng bên c nh ta đ ng nh vô cùng s hãi, sau khi i xu ng thiên ài m i run l p c p nói v i ta; “N u ch ng may i v ng không tìm c N ng n ng, chúng ta s không b gì ch?”. V ma ma kia đ ng tai lên, nghe xong còn nh m t bả n c b t vào m t cô n ng n , m ng té tát: “Diêm H u n ng n ng vô cùng cao quý, l i c c k ân ái v i i v ng, hai ng i tâm ý t ng thông, ch c n li c m t qua ám ng i phạm t c nh các ng i là nh n ra ngay! Cái m t n t nhà ng i, còn dám nói b y b n a c n th n ta v nát mi ng ng i ra ó!”.

Th là ch ng ai dám nói thêm gì n a, m i ng i t nh n l y èn l ng tr ng r i t n ra.

Ta ch n i m t o n c u r i b c i. Trên ng g p không ít nh ng ng i ch ch tr tr , nh ng không ai dám b c lên can ng. C ng không bi t màn k ch m c ói c a Diêm V ng, Diêm H u còn nh ày a ta bao lâu n a, hay là ta c tìm n i nào ch p m t, ngh ng i m t chút ã.

L n này ta ng không bi t ã qua bao nh lâu thì t nhiên b m t tràng ti ng g i ánh th c.

“T t ! T t !”

M t ti u ng nh tu i m c áo xanh ang kéo tay áo c a ta.

Ta nhúu mày, m m t ra, gi t tay áo l i r i h i nó có chuy n gì. Ti u ng áp: “Công t c a b n có l i m i”.

Ta r t ng c nhiên, l p t c l c u nói: “Ta không ph i là Diêm H u n ng n ng, không quen bi t v công t nào c ”.

Ti u ng gi o ho t ghé sát l i: “T t , v công t anh tu n ó nói y là Nh s huynh c a t ”.

Ta tr n tròn m t, th n trí ã hoàn toàn t nh táo l i: “Mau đ n ng”.

Ti u ng đ n ta i đ c theo con c u khúc khu u quanh co, c nh v y ti n v phía tr c. Sau ó, nó t nhiên ng ng l i, c i hì hì ch v m t ch , phía tr c có m t cái ình ngh chân, m t ng i ang đ a vào lan can mà ng m nhìn c nh h , bóng l ng thon dài kiên ngh , tay áo ph t ph theo gió. Trong lòng ta h i tê đ i, m t c m giác khác th ng kh thoáng qua.

Ta tháo m ng che m t xu ng, g i Nh s huynh, y ch m ch m xoay ng i l i, nhìn th ng vào ta. Ta ôm chỉ c èn l ng ng s ng ngay t i ch , b ng nhiên c m th y h i ng i ngừng, trên ng i v n b y ph c này, qu th t c ng có chút xinh p.

“Ta còn t ng mình nhìn l m, t i sao s mu i l i n ây? Hàn Nhi âu?”

Ta c i khan: “Hàn Nhi v n n. Mu i n ây ng nhiên là tìm thanh ki m”.

“V y còn i s huynh?”

Thân ng i c a quân cao h n ta nhi u, ng nh v y mà nói chuy n, nh t là khi quân ang gi n tím m t th này, áp l c qu th t r t l n. Cho nên ta ngh : “Nh s huynh, hay là chúng ta ng i xu ng tr c ã r i h ng nói. Mu i c ng có tin t c v C Canh mu n nói v i huynh”.

Nói xong ta ch n ch cách y xa nh t r i ng i xu ng, ch m ch m k l i chuy n mình ã g p C Canh và vì sao l i xu t phát xu ng âm ph . Nh ng càng nói thì s c m t quân càng sa s m. May mà sau ó ta tri u g i C Canh ra nói chuy n, ánh m t cay c c a quân cu i cùng c ng chuy n sang i t ng khác. Ta v a c m thông v i C Canh ang qu trên m t t, v a th phào nh nhõm.

Ta oán quân không vui nh v y r t có kh n ng là b i vì m u thân c a N La. Suy cho cùng, b t k là ai khi nghe th y tri k c a mình nh n tâm sát h i m t ng i nào ó bên c nh mình, dù ch n l a tin hay không tin, trong lòng c ng u ch ng h d ch u chút nào. M u thân N La tr c m t quân luôn t ra m ng manh yêu ki u, ta c ng ch ng mu n h i quân có c m th y vô t i hay không, ch l ng c i v i y, nói: “Nh s huynh ng hi u nh m. Ta nói ra chuy n này không ph i ch ng mình N Na là ng i x u. Ch ng qua tâm t sâu th m khó dò, lai l ch không h n gi n, Nh s huynh cùng t t nh t v n nên có chút phòng. ây là nh ng l i xu t phát t t n áy lòng ta, Nh s huynh ch trách s mu i nhi u...”.

Ch “chuy n” còn ch a nói xong, ta l i im b t. B i vì quân t nhiên v n qua, nh nhàng n m l y bàn tay ta.

Nhi t c th m áp l i khi n chút tâm t khác th ng tr c ây l i d y lên t ng t trong lòng.

C Canh lén ng ng u, ch p m t nhìn chúng ta.

Ta nh n không c r t ng i l i m t chút, ng ng ngừng nói: “Nh s huynh, có gì t t nói, buông tay ra tr c ã”.

Ngón tay giãy gi a nh ng không thoát ra c, quân nhìn k m t ta m t l t, nh nhàng nói: “S mu i, mu i tr c m t ta luôn luôn è d t, ch a t ng n nói nh c nh hôm nay”.

Ta x u h nói: “ úng là không có vi c gì có th qua c m t Nh s huynh, hôm qua lúc s mu i i vào âm ph ã u ng m t chén canh, sau ó nh ng chuy n tr c ây mình không hi u c, d ng nh trong ch p m t ã ngh thông c r i”.

“ , v y mu i nói nghe th xem, mu i ã ngh thông c chuy n gì?”

Ta gật đầu, mặt dày bày tỏ: “Trước kia mu i th t s vô cùng ng ng m Nhi s huynh”.

V mặt quân hình nh d u dàng h n m t chút, ta ti p t c l y lòng nói: “T nay v sau, mu i s v n c yên l ng mà ng ng m Nh s huynh là c r i, tuy t i s không có ý ngh x ng b y nào khác, Nh s huynh xin hãy yên tâm”.

Ta không h nhìn l m, kho nh kh c ó ánh m t c a quân t nhiên sáng lên, b ng b ng sát khí.

Ta lui vào sát góc trong c a ình ngh chân, khi ã lui n không th lui thêm c n a thì nghe th y y l nh lòng nói: “Mu i sao có th ph i tay s ch s nh v y, chuy n tr c kia mu i n m l n b y l t h t hôn r i s mó ta, bây gi không nh ch u trách nhi m n a ph i không?”.

C p c p? C Canh ang v n u ra gi ng y nh con rùa t p trung nghe l m, nh t th i không hãm l i c, ng u p vào b ng gh á.

Ghi chú:

1. Ng án: Bàn c a vua chúa. (ND)

2. i m xanh: Âm ch vi c ngo i tình. (ND)

5

Trông v m t c a quân không h gi ng nh ang nói ùa, ánh m t nghiêm kh c, bi u t rõ ràng “n u không nói cho rõ, ta quy t không yên cho mu i”, khi n ta b ng c m th y c c k b n kho n.

Ch ng l có gi nào ngày nào trong quá kh , ta th t s m u mà “ra tay” v i quân?

Nh ng khi ta h i t ng l i nh ng khung c nh khi n k khác c ng ph i m t trong ký c, ta m i qu n bách phát hi n ra mình càng không hi u gì. B i vì theo s th t áng ph n n mà ta nhìn th y, r t hi n nhiên, ng i ng tay ng chân, ch ng l i d ng hoàn toàn không ph i là ta.

Nh ng ký c này ã nh c nh ta, thì ra mình ã ph i ch u thi t nhi u nh th , áng h n là lúc này ta suy ngh không chu toàn, l i nói ra nh ng l i ngu ng c i phân rõ ranh gi i v i y. Ph i bi t là m nam phong gi ng nh quân ây, cho dù mình có òi v m t chút xú t ph n ã b y l i d ng thôi c ng khi n ng i ta vui m ng nh n hoa trong lòng. Ngh n ây, ta càng th y b n thân th t là m m y u, d n d n c ng th y h i t c gi n.

Ta nhú mày, l i l anh thếp: “Nh s huynh ch có nói ùa, nh ng chuy n x u xa nh v y, dù th nào i n a ta c ng không th làm c âu”.

Nói xong ta li n ra s c rút tay v . Ai ng tính toán sai, dùng l c m nh quá nên khu u tay p m nh vào thành lan can, l p t c au n m c n c m t giần gi a. Ta ang nh run run n vào ch au, cánh tay b ng b gi ch t, y n m l y c tay ta, bàn tay thon dài p d n di chuy n lên trên, nh nhàng xoa n n ch b th ng c a ta.

Ta ph n ng ch m, n a nh p sau m i tr n to hai m t, b t giác quay m t qua, ng ngác phát hi n, quân không bi t t lúc nào ã xu t qu nh p th n i qua ng i bên c nh ta r i, y cú u chú tâm xoa cánh tay ta. Kho ng cách gi a ta và y g n n n i ch c n ta ng ng m t lên, lông mi ta g n nh có th l t qua khuôn m t y.

Ta khó ch u r t cánh tay l i, l p t c b trách m ng: “ ng c ng”. Ta b ng đ ng c m th y th t chán ch ng, không bi t ph i làm sao m i t t, ành làm m t l nh quay sang m t bên, m to hai m t nhìn ch m ch m C Canh trên m t t... Không ph i ch là xoa cánh tay thôi sao, v y mà bây gi v m t tên nhóc C Canh l i t ra k quái, ánh m t gian x o li c ngang li c đ c, v a nhìn ã bi t nó ang suy ngh b y b , úng là th ng nhóc h l u vô s .

M t h ph n chi u ánh hoa ng chói m t, c n gió mát ban êm g i nên ti ng sóng n c mênh mang, thêm vào ó là ti ng c i ùa c a nam n xung quanh, g n g n xa xa.

Có ng i ang nh ti ng bàn lu n: “Diêm V ng và Diêm H u n ng n ng qu th t r t yêu th ng nhau. Vì khi n cho Diêm H u n ng n ng vui lòng, i v ng ã t n không ít tâm s c r i”.

“Th t không th t ng t ng n i bình th ng Diêm V ng i n h l nh lòng vô tình nh v y mà c ng có lúc tr nên d u dàng nhu nh c n th này, N ng n ng qu là n t h nh phúc nh t trong thiên h .”

Ta dè d t li c nhìn quân, mu n nói l i thôi.

“Có gì thì nói i.”

“Cánh tay không au n a, huynh có th th ra c r i, th tay mu i ra c r i.”

“ .”

quân qu nhiên không xoa n a, nh ng c ng không có ý nh tránh ra ch khác, tay chân ta ch c n du i ra m t chút thôi ã có th ng vào ng i y... Lo i áp l c vô hình này qu th t khi n ta ng ng i không yên!

Thân th càng co l i nh h n, b i vì kho ng cách quá g n, nhi t c th truy n qua ng i i ph ng, ngay n h i th đ ng nh c ng hòa quy n vào nhau. úng vào lúc b n tiên cô c m th y không th nào i m nhiên nh không có gì mà ng ch m th này n a thì quân nh m mi ng: “Vi c tìm pháp thân c a C Canh ta ã an bài n th a r i. Ch n khi i s huynh quay l i, hai ng i l p t c kh i hành tr v nhân gian i”.

Ta t c kh c ph n i: “Mu i và i s huynh c ng là ng i c S t giao phó trách nhi m i tìm thanh ki m, sao có th rút kh i chuy n này c?”.

quân v n kiên nh n: “C Canh qu th t c gi u m t n i nào ó trong ph Diêm V ng. Chuy n này có ta thâm nh p vào ó lên tìm k sách là c r i, mu i và i s huynh mà nhúng tay vào, n u nh không c n th n, ng c l i s rút dây ng r ng. H n n a mu i không có pháp thu t phòng thân c n gì ph i l i vào ch n c c này?”.

Ta nghi n r ng c i áp: “Lúc t i Tha Nga s n sao s huynh không s m nói nh v y i? Bâ y gi mu n ta không l i vào ch n c c này, quá mu n r i”.

quân l nh lũng nhìn tai ta l p t c nhút nhát cúi u.

“S mu i qu th t có lòng. Nh ng v n có i u ta không hi u c.”

“Cái cái gì?”

“Lúc nă y th y s mu i ôm èn l ng i qua i l i trên c u, ch ng l là th t s ng lòng, mu n tìm lang quân nh ý t i a ph này?”

quân c a ngày hôm nay d ng nh có chút ngang ng nh.

Ta không dám t ra quá b t măn, ch nh ti ng nói: “C m èn ch ng qua là do quy nh ca h i Du ng. Ng c l i Nh s huynh cùng v Diêm H u kia hình nh có gì dây d a không rõ. Mu i th y Diêm V ng i n h ch ng ph i lo i ng i có th mình i m xanh âu, s huynh c n th n không thì r c h a vào thân y”.

Nhi t xung quanh b ng ch c nh gi m xu ng vài , thân hình c a nam t g n trong gang t c ã t o ra m t lu ng áp l c c c l n.

“S mu i coi ta là ng i nh v y sao?”

Ta nh t th i lòng d r i b i, không bi t l y âu ra s c l c mà y c y ra, thân th l y l i t do, lúc này ta m i thoát kh i c m xúc khác th ng ang ch c bùng n mà th phào nh nhõm.

“Mu i có th y huynh nh th nào i ch ng n a c ng không quan tr ng”, b t lu n ra sao thì c ng không th ti p t c ch này c n a. Ta r i ánh m t sang ch khác, nh nh v y ta m i th y c s vi c khác th ng ang đi n ra: “K l , vì sao trên m th l i n i nhi u èn l ng nh v y?”.

Nói xong, ta gi v i m nhiên nh ch a có chuy n gì x y ra mà b c n i m t v i quân, nhìn t i nhìn lui. Lúc này, ta qu th t c m th y có chút quái l . B i vì m th lúc u v n còn yên trng không, bâ y gi có vô s èn l ng trôi n i l nh b nh, m i chi c u phát ra ánh sáng màu h ng nh t, vô cùng p . Ta ngh l i, mang máng nh t i t t Trung Thu nhân gian có m t t p t c, chính là th m t con thuy n gi y nh vào n c sông d i ánh tr ng, c u

phúc cho gia đình trong năm sau. Nghĩ đến đây, ta cảm thấy vô cùng xúc động, quét mắt nhìn chiếc đèn lồng mình đã mang đến.

Trong lúc liếc mắt, vô tình nhìn thấy Cánh đang dùng vòm mắt quái mà nhìn ta.

Vòm mắt của tên nhóc này thật này thì gì mà không bình thường, ta cũng chẳng thèm ý thức nó. Chẳng lẽ mù nên nhìn trời thì trên mắt nó cũng hình như phải có thêm chút pháp lực mới được, ta bất giác hít thở. Lúc này mới nghe thấy tiếng nói của quân: “Như ngươi nghĩ, có thể giao chiếc đèn lồng này cho ta, ta có thể làm nó có thể nhìn trên mắt nó cũng gì nghe như nhóc cái kia”.

Ta thầm nghĩ trong lòng. Một là, bởi vì đã có thể thu hút ánh mắt khác, không cần phải nói như nhóc chuyện khó xử kia nữa; hai là, hiếm khi quân mới đi trước nhóc vậy, nghĩ kỹ thì đúng như ta nghĩ có ý thức. Chẳng lẽ ý mù mù bị si ng ng o khi này, không tiếp tục khi nhìn thân khó xử nữa, nhóc vậy thì thôi.

Ta không hiểu do đâu chiếc đèn lồng qua. Nhưng mà, sao vòm mắt của Cánh lại càng quái lạ hơn nữa thế? Liệu còn ráng sức nháy mắt vì ta làm gì?

Hình như nó như mình nói cái gì đó, nhưng quân không thể hiểu được. Nhìn, nó tiếp tục ho ng s ng m ch t mi ng, tiếp đó dùng loa ánh mắt thì ng h i mà nhìn ta. Thấy nó nhóc vậy, ta liền có chút hoài nghi.

Đúng như có chuyện nào không đúng lắm... Chuyện tiếp theo làm ta ngạc nhiên, bởi vì quân bỗng rút ra một cây bút chu sa, nhanh chóng viết gì đó trên chiếc đèn lồng. Sau đó buông tay, chiếc đèn lồng liền xoay tròn rồi rơi xuống đất, phát ra tiếng sáng màu trắng như nhóc nhóc d minh châu.

Một khắc sau, phần eo bị kéo mạnh, thân thể không kịp phòng bị liền ngã vào vòng tay rắn chắc, sau đó hai chân rơi khi mất, y ôm ta bay lơ lửng trên không trung, rơi vào bên trong chiếc đèn lồng cái lơ lửng bên trên!

Không sai, bây giờ chúng ta thật sự đang bên trong chiếc đèn lồng!

Ta không biết là do thân thể mình bị nhìn hay là đèn lồng bị nhìn lên, tóm lại, ta kinh hoàng đến không thể tả. Khi ta nhìn rõ khung cảnh xung quanh, khuôn mặt tất cả đều biến mất.

Chỉ thấy chân ta đang đứng chính là một chiếc giường bằng gỗ màu đỏ, xung quanh giường có một chiếc rúc vài cây Mãn Châu Sa Hoa rực rỡ. Khi đi mà lòng luyến, ta nhận ra mùi thơm mê người. Lập tức nhìn nhận thấy xung quanh. Nhưng khi ta kinh hoàng là nhìn thấy một nam nhân xuân cung¹ liền lui thoáng phía sau lập tức bay, theo đèn lồng xoay chuyển mà quay vòng trở về mắt ta.

Ta chỉ nhìn một lát, sau khi kịp thì phần ngực thì không dám nhìn nữa, chỉ cần nhìn quân đang đứng bên cạnh, cùng ta xem mấy thứ bày bày nhóc vậy, trong lòng ta thoáng chút liên tưởng nên trông ng.

“Chuyện chuyện chuyện này là sao?”, ta thấy mình lập b lập h i. L i v a d t li n nghe thấy “r m” m t ti ng l n, ti p ó d i chân lay ng d d i, hi n nhiên là do hai chi c òn l ng va ph i nhau. i di n mau chóng hi n lên bóng dáng c a ôi nam n ang qu n l y nhau, h ng v phía chúng ta mà ch i m lên: “Lão t ã nhà ng i! Sao không trông coi thuy n c a mình cho c n th n, ng trúng lúc i gia ang h ng thú!”.

Ta ã kinh ng c òn m c không bi t ph i ph n ng ra sao, bên c nh t nhiên ánh lên tia sáng b c, r i tia sáng nhanh chóng ánh sang bên i di n cách hai l p v òn. Ti p ó li n nghe thấy ti ng la au òn c a nam nhân kia, ch c h n ôi nam n i di n c ng hi u c tình th b t l i, nén au òn mà liên thanh xin tha. Dao ng m t cái, hai chi c òn l ng ã tách nhau ra.

Âm thanh ào ó ã d n nh l i, trên không trung truy n òn ti ng nam n t tình nh có nh không.

M t ta g n nh lúc xanh lúc tr ng.

n lúc này r i, cho dù ta có là con heo thì c ng hi u c chuyện gì ang x y ra.

Chi c òn l ng này nào có ph i v t c u phúc gì âu, rõ ràng là n i nam n t tình mà!

Còn ch a k p lên ti ng trách m ng, c nh v t tr c m t li n ng nghiêng xoay chuy n.

Ghi chú:

1. *Xuân cung* : Tranh v c nh quan h c a nam n . (ND)

6

Thân th b y vào trong chi c gi òn n c, xúc c m mát l nh tr n m m nh lan t a toàn thân.

Không khí tr c m t b h i th c a m t ng i bao ph .

Thân th nam n tr i sinh ã có s khác bi t c c k l n, cho nên ta rõ ràng bi t mình b giam trong vòng tay y nh ng c ng không có cách nào thoát ra.

V a s v a t c.

Ta c g ng dùng s c y y ra nh ng ch ng nh ng không có chút hi u qu , ng c l i còn d dàng b nh n xu ng m t bên. Ti p ó, ôi môi m m m i l t qua c ta nh chu n chu n p n c, xúc c m r t nh , còn mang theo chút tê d i, ng a ng a, nh ng l i khi n u óc ta trong ch p m t không suy ngh c gì.

N i mà ánh m t ta có th nhìn t i chính là chi c c m v i ng nét rõ ràng c a quân, lên trên chút n a là ôi môi m ng tuy t p, s ng m i cao mà

th ng... Ta không dám ti p t c nhìn lên trên n a, ch c m th y có m t ánh m t khác th ng ang nhìn ch m ch m vào khuôn m t mình, nóng b ng nh th l a thiêu.

“ a ền l ng c a mình cho i ph ng ngh a là ng ý ng i ó cùng song tu¹ v i mình, s mu i là ng i tu o, ch c c ng hi u c o lý ‘m t khi ã h a thì không c nu t l i’ ch ?”

Ta t c n lú l i, chuy n ngu xu n ngày hôm nay, t t c u t i b n thân ta t ào h r i c m u vào. Nh ng mà quân dùng th o n này th t quá m c không quang minh chính i. Ta v a ngh t i chuy n y m n c h i c hi p mình, trong lòng ta không ki m ch c mà c m th y chua xót, n c m t c ng lã chã r i.

Trong c n ph n n , ta ang suy ngh nh ng t ng cay nhi t nh t m ng ch i y m t tr n cho th a thích, thì l i nghe th y gi ng nói tr m th p nh m i khi c a y c t lên: “N u s mu i c khóc mãi th này thì ta không ng ng l i âu y nhé”.

S vì c nghe ra v n còn kh n ng xoay chuy n, ta l p t c không giãy gi a n a, tr ng to hai m t, c g ng không nh ng gi t n c còn ng khoe m t ch y xu ng thêm n a.

Ta p úng m mi ng, lúng túng phát hi n ra gi ng mình h i nghèn ngh t: “V a này là do s mu i h , s huynh ph i ch ng có i u gì c n d n?”.

Hai ng i v n duy trì t th ám mu i nh c , quân v a m mi ng, h i th nóng h c phun vào bên má c a ta, t o thành c n nóng khác th ng.

Y nói: “ úng v y. Ngày hôm nay có ti p t c hay không, t t c u d a vào m t ý ngh c a s mu i”.

Ta nào dám c làm ra v v i y c n a, th m chí trên khuôn m t còn mang chút ý mu n l y lòng: “S huynh có chuy n gì thì c d n d y, chuy n gì s mu i c ng s nghe theo, tuân th úng b n ph n làm s mu i”.

quân t t n áp: “V y c. Th thì mu i hãy nghe theo l i ta nói lúc này. Ch i s huynh n thì mau chóng r i kh i âm ph ”.

Bây gi quân có b o ta i hái hoa trong s ng hay v t tr ng d i n c thì ta c ng ng ý ngay l p t c, ch ng nói m y chuy n c n con này.

Ta kh n thi t mà g t u lia l a: “ c, c, Nh s huynh”.

quân híp m t, mang theo v nghi ng mà s m soi ta.

“Nh ng chuy n mu i ã h a tr c nay, mu i u ch ng gi l i.”

Ta suýt n a thì khóc toáng lên, l c u nh tr ng b i nói: “Nào dám, nào dám”.

Ta m mi ng nh nói thêm câu gì n a nh ng kh c sau ã b m t l c m nh b t kín.

u l i m m m i linh ho t nhanh chóng ti n vào khu y o trong mi ng ta.

Kèm theo ó n hôn càng sâu, tay vòng quanh eo d n si t ch t, bàn tay t phía sau u ta càng xuyên sâu vào mái tóc, còn ta ch giã gi a m t chút lúc u sau ó li n vô l c ph n kháng.

Ta nhìn th y ánh sáng d n tan thành nh ng m nh li ti r i t t h n.

M n Châu Sa Hoa v n ang n r , xòe r ng nh ng cánh hoa ki u di m yêu m c a chúng, t ng l p m t bao ch t l y ta.

n khi b môi kia r i i, ta v n không th ng y.

Ánh m t quân sáng r c, gi ng nói tr m th p, h i th có chút h n lo n.

“ ây ch là m t s c nh cáo nho nh thôi, n u sau êm nay mà ta phát hi n ra mu i còn l i âm ph thì s huynh h t s c vui lòng i tìm mu i mà ti p t c chuy n song tu này ó. Mu i ph i nh y?”

Ta m màng g t u.

Thân th hoàn toàn không còn chút s c l c nào. Trong lúc ng n ng , bàn tay b ng b n m l y, ti p ó ngón út ch t th y man mát. Ta m to m t, th y có m t tia sáng màu vàng lóe lên ngón út ta r i bi n m t. Ta loáng thoáng c m th y c ngón út mình gi ng nh b s i dây nào ó bu c vào, mà u bên kia s i dây l i n i v i... Ta kinh ng c nhìn th y hình nh khóe m t quân cong cong, nh nhàng n n c i, y n m l y bàn tay ta gi v phía tr c, sau ó ng cách ra m t kho ng gi tay trái mình lên, r i c ng ngón út.

Vô hình trung có cái gì ó ã kéo ngón út c a ta, khi n ta không th kh ng ch c mà nó c ng theo.

“ ây là dây linh tê, ch c n mu i c ng, ta u bi t c.”

Ta hi u k cong ngón út l i, qu nhiên th y ngón út c a quân c ng cong theo.

Ta a tay s xung quanh ngón út, nh ng ch ng s th y th gì.

“Cái cái cái cái này, ph i làm th nào m i có th xóa b ?”

Không bi t vì sao ta l i th y quân có chút th t v ng, kh áp: “N u nh mu i quên ta, dây linh tê s t ng bi n m t”.

“N u nh có m t ngày ta c ng ngón út, nh ng u bên kia l i không h truy n n tín hi u gì, khi ó ta s bi t r ng, s mu i ã quên ta m t r i.”

Ta ng n ra nhìn y, ch ng bi t có dây th n kinh nào l ch ch không mà trong ng c ta b ng c m th y au n.

“Tr v thôi”, quân t nhiên ôm ch t ta, v n s c r i bay lên l h phía trên chi c èn l ng, h xu ng ình ngh chân lúc tr c.

Bên tai vang lên ti ng nói l nh lũng c a quân: “Chuy n t i hôm nay, ch t m th i không nh c t i. Nh ng s mu i ng quên, mu i còn thi u ta m t êm t i p”.

Ch n khi ta hoàn h n h n, bên c nh ã không còn bóng dáng y n a. Còn b n thân ta c ng không bi t mình ã ôm chi c èn l ng ng n ng ng yên t i ch bao lâu r i. Ta càng ng c nhiên h n khi th y hai ng i Hoàn Thanh và C Canh ang ng tr c m t mình. C Canh mang v m t k quái, ánh giá ta t trên xu ng d i gi ng nh xem th ta có thi u i cái gì không. Còn Hoàn Thanh thì nhúu ch t lông mày, th n s c h nghi, t a nh kh c sau h n s xông lên dùng s c lay cho ta t nh l i.

“ i s huynh, huynh... huynh v r i à?”

Hoàn Thanh híp m t: “S mu i, sao mu i l i n m c nh th này? T i sao m t mu i l i nh th ?”.

Ta “a” lên m t ti ng, ch m ch p phát hi n ra m t mình v n còn nóng ran, ch t d lùi v phía sau m t b c.

“Dòng ch trên èn l ng c a mu i là do ai vi t?”

Ta l i nh b b t qu tang khi ang làm vi c m ám, vô th c gi u chi c èn l ng ra sau l ng, c i g ng nói: “ i s huynh, mu i có vi c này mu n th ng l ng v i huynh...”.

Hoàn Thanh xoay u v phía C Canh, l nh lũng h i: “Lúc nãy ai ã t i?”.

C Canh run lên: “Là... là... là Chi Liên quân”.

Hoàn Thanh túm l y v t áo c a C Canh: “Y n ây làm gì?”.

“Y... y... y... y... n b t l y cô cô r i bay vào bên trong èn l ng, con c ng không bi t h trong ó làm gì... Á!”, l i nói c a C Canh k t thúc b ng m t ti ng hét th m, sau ó nó ôm u lui vào trong góc. Hoàn Thanh ánh nó xong, li n quay qua ta, v m t t ra vô cùng au n: “S mu i, l nào sau l ng ta mu i v i Nh s l i...”.

úng là càng nói càng khó nghe, ta không th ng t l i h n: “Các ng i ng có nói b y, ta v i Nh s huynh vô cùng trong s ch, ch ng x y ra chuy n gì c ”.

Hoàn Thanh m to hai m t: “Th t sao?”.

Ta m t không , tim không p nhanh² mà g t u: “ úng th . Nh s huynh n ch ng qua vì có chuy n mu n th ng l ng v i ta. Ta ang nh nói l i v i huynh ây này”.

Hoàn Thanh li n xòe tay ra tr c m t ta: “V y c. Mu i a chi c èn l ng gi u sau l ng ra ây cho ta xem”.

Ta bi t n u không a ra thì h n nh t nh không b qua, ành ph i a qua cho h n. Nào ng v a n tay, h n ch ng thềm xem mà “tôm” m t cái, v t th ng chi c èn l ng xu ng h n c.

Ta nhào n lan can c u, tr m t nhìn èn l ng r i xu ng h , gió êm th i qua, chi c èn d n d n trôi m t, mu n v t c ng không th v t lên c n a, ta b t giác au lòng.

Rất cu c quân ã vi t gì lên ó? Ta v n ch a k p xem c mà!

Ngh n ấy, ta c m h n tr ng m t nhìn Hoàn Thanh. Nh ng v n ch a k p m mĩ ng thì có m t gì ng nói l nh lũng vang lên: “Âm ph quy nh, trong h i Du ng, tùy ti n h y i tín v t ph i x ph t th t n ng”.

Chúng ta u gi t mình, nh th n nhìn l i, bên ngoài ình ngh chân có m t nam t c nhi u ng i vây quanh, thân m c v ng bào màu en tuy n, eo m t n qu đ t n, rõ ràng là Ng c Lam Già V ng! Ta cu ng quýt quan sát xung quanh m t l t, phát hi n th y C Canh không bi t t u thoát m t d ng t lúc nào r i.

Hoàn Thanh d ng nh c ng s ng s , nh nói gì ó thì Ng c Lam Già V ng ã ng n không cho bi n gi i gì thêm mà h l nh: “T ng hai ng i này ra kh i âm ph !”.

Ti ng nói c a h n qua l p m t n nh có thêm ti ng , nghe vô cùng k l .

Vài tên qu sai nghe l nh, hùng h ti n v phía chúng ta. V Ng c Lam Già V ng này, v a t i ã mu n u i ng i, th t quá s c ngang tàng. i v i s vi c b t ng di n ra này, ta c ng l m ch ng hi u gì, Hoàn Thanh thì chau mày, v a ph t tay m t cái ã khi n m y tên qu sai nh b gió cu n mà bay ra ch khác. H n ch m ch m nói: “Khoan ã”.

Cùng lúc ó, m t gì ng nói yêu ki u c a n t c ng vang lên: “Khoan khoan!”.

Nh ng ng i vây xem phía xa ho ng h t t n ra hai bên, m t m nhân n m c hoa l t t b c v phía chúng ta. Khuôn m t m nhân l nh lũng mang theo s thanh cao, ó chính là Diêm H u N Na mà ta c c k c m ghét.

N Na v a m mĩ ng li n khi n ta vô cùng ng c nhiên: “ i n h , hai v này là ng i quen c a thi p, th n thi p b o gan m mĩ ng c u xin, xin i n h m lòng khoan dung mà tha cho h ”.

Chuy n th n k ã x y ra, Ng c Lam Già V ng l nh nh b ng ó v a nhìn th y N Na, ng khí l p t c d u dàng h n nhi u.

“Diêm H u ã m l i nh v y, ta ng nhiên s nghe theo.”

N Na l nh nh t li c nhìn chúng ta, sau ó tình ý n ng nản d a vào ng i Ng c Lam Gi V ng mà r i kh i.

Ta còn ch a k p hoàn h n, li n th y m t tên qu sai ch y n, a cho chúng ta m t t m thi p m i th p vàng: “Diêm H u n ng n ng có l i m i hai v h giá n làm khách t i ph Thiên T ”, nói xong còn ch ch ng xa, m t oàn phó d ch³ cung kính ch p tay vái chào ta và Hoàn Thanh, c ng ng ngh a v i vi c không cho phép chúng ta t ch i.

Ghi chú:

1. Song tu: M t nam m t n cùng nhau tu hành, có thể t c hi u qu âm d ng i u hòa, công l c t ng ti n. (ND)

2. M t không , tim không p nhanh: Ý ám ch nói d i không ch p m t, nói d i mà không ch t d . (ND)

3. Phó d ch: Tôi t , nô b c. (ND)

7

Hoàn Thanh dùng hai ngón tay k p l y t m thi p, c i phóng khoáng:

“T m thi p này hai chúng ta ã nh n r i, sau này s ch n ngày khác t i báiph ng” Tên qu sai ó hi n nhiên là không b qua, v n mu n qu y r y. Hoàn Thanh thu n tay t o ra m t tiên ch ng màu vàng kim phía tr c ba b c. Tên qu sai không chú ý li n p u vào tiên ch ng, “c p” m t cái r ò to c nh th va vào t ng ng vách s t trên trán l p t c s ng lên m t c c to, m y tên khác nhìn th y tá m t, ba chân b n c ng b ch y.

Tuy bi t tên này ang c ý khoe m , nh ng th y pháp thu t c a h n tài gi i nh v y, trong lòng ta không kh i ng ng m . Nh l i ki p cu i cùng khi mình còn là con ng i, v t s d n d t ta b c vào tiên o t ng vu t râu th dài: “N t con có linh c n r t cao, nh ng t i sao t ch t th ng ng nh th l i ch có th luy n ra c tu vi th p kém v y ch ?”.

Ngh n ây, ta không tìm c li c nhìn Hoàn Thanh m y l n, phát hi n tên này c ng ang nhìn ta, nhìn n m c c ng i ta n i h t da gà.

H n t a nh hoàn toàn quên m t chuy n lúc nãy vô duyên vô c v t chi c èn l ng c a ta xu ng h , áp sát nói: “S mu i, mu i xem hình nh Diêm V ng r t nghe l i N Na. V Diêm H u n ng n ng này ch c ch n không h n gi n”.

Ta kéo giãn kho ng cách, khuôn m t Hoàn Thanh t v nhìn th u m i chuy n, cho nên ta c ng ph i h p v i h n mà g t u.

“Nh s g n ây hành tung bí hi m, ch ng l ...”

Ta c ng th ng: “Ch ng l cái gì?”.

Hoàn Thanh c ý nói: “Ch ng l c Diêm H u kim c tàng ki u¹, nuôi trong âm ph ?”.

B i v y ta m i nói, ta v i tên này không h p nhau, tuy t i là có nguyên do c a nó.

Hoàn Thanh ca ng i c nh v t a Tâm h làm say mê lòng ng i, c u và n c h nh hòa làm m t. D i yêu c u mãnh li t c a Hoàn Thanh, chúng ta v a i đ o đ c theo chi c c u, Hoàn Thanh v a k l i k t qu do thám t i ph Diêm V ng.

Kết quả ngẫu nhiên là chúng có kết quả gì, nhưng lần này chúng không hoàn toàn ngẫu nhiên. Ít nhất chúng bị tác động của các Lam Già Vàng.

Quả thật không nên nhìn ngòi oán tặc, Ngọc Lam Già Vàng ngoài ngọc thạch lâm phong², nhưng thân thể thật sự là Cửu Âm Bạch Cốt nhâm ngâm trong m sâu không áy nh giá đỡ địa ph mà thành tinh.

Hoàn Thanh nói: “Ta đã sớm ly mệnh chút linh khí của Cửu Canh, vì d nguyên thân mà tìm kiếm trong phạm Diêm Vương nhưng không có kết quả gì. Tuy nhiên muội có biết lần này ta tìm được gì không?”.

Bên tiên cô đầu tiên con giun trong bồng hến, ngẫu nhiên là không biết. Các Hoàn Thanh thấy ta trả không hứng thú cho lắm thì muội buồn bã vu tội. Sau đó tiếp tục mặt dày tiếp diễn.

Là Ngọc H.

Vấn đề là rõ ràng kinh nghiệm như muội cần.

Cho dù ta có ngẫu nhiên nào chăng nữa chúng không thể không biết Ngọc H. Thứ nhất xa xa, khi Ngọc Oa, vì thân sáng tỏ nên thế giới này, tạo ra bầu trời và các sinh linh, ngẫu nhiên phát hiện ra bản tính của các sinh linh dưới tầng đất, không phá hủy cân bằng của thiên địa thái cực, ngẫu nhiên ra mắt cái bình bằng ngọc nên có thể tinh hóa³ khí chất hung tàn. Sự luyện hóa của chi c bình Vương Tịch có thể khiến như ngọc lo ngại yêu, thú và ma vật tầng đất tan biến, giúp duy trì sự hài hòa của vũ trụ.

Vấn đề này vì xuất hiện đã xảy ra sự hoang mang của tất cả mọi người. Thiên duyên kỳ ngộ, trong mệnh trăn ước chỉ nên gia thân và ma, ma vật ngẫu nhiên Vương u may mắn thoát khỏi chi c bình luyện yêu, lại còn nhìn thấu sự huyền bí trong chi c bình. Không lâu sau đó, hên ôm lòng thù hận vì vị thế thân, mô phỏng theo chi c bình luyện yêu mà ra mắt chi c bình bằng ngọc khác, còn lấy tên mình đặt cho nó, gọi là Ngọc H.

Tà vật này có sự cảm nhận ngang bằng với chi c bình luyện yêu. Khác nhau là, thế mà chi c bình luyện yêu luyện hóa là yêu ma tà vật, còn thế mà Ngọc H luyện hóa là tất cả thiên nhân, bất luận là chính hay tà.

Tôi ở sau, không biết bao nhiêu vật thể linh mẫn trong Ngọc H, mãi tới khi chi c bình óm tích.

Hoàn Thanh nói: “Ta tìm kiếm mệnh vòng quanh phạm Diêm Vương nhưng không thấy tích của Cửu Canh. Các ngươi qua các ngọc thạch tám, chín phần là Cửu Canh Bạch Ngọc Lam Già Vàng gửi trong chi c bình kia rồi”.

Lúc này, trên không trung vang lên mệnh tiếng sét l.

Ta đang phân tâm suy nghĩ làm thế nào khuyên Hoàn Thanh lấy âm ph, còn ta trả nhân gian, hay là dùng chiêu “không t mà biết”? Mệnh tiếng sét vang lên ứng vào lúc ta đang suy nghĩ. Bên truy n mệnh tiếng

hết th t thanh s hã, cu ng phong b t u n i lên, òn l ng m u n lay ng d d i. Thân th ta c ng nghiêng ng theo s rung l c c a tr c u, sau ó li n b kéo ngã vào m t vòng tay m áp.

Hoành Thanh ân c n: “C n th n k o ngã xu ng h ”. Nh ng mà s quan tâm này c ng nguy hi m quá, ta im l ng ch c lát r i thành kh n nói: “Thành c u xung quanh úc b ng tinh th ch, c ng c xem nh khá ch c ch n, a t i s huynh quan tâm. Huynh mau buông tay ra i”.

Hoành Thanh ch v phía xa, ta nhìn ch mây en cu n cu n trên b u tr i.

Bên trong vòng xoáy ó, hai lá c qu màu tr ng ang bay ph t ph i, m t âm thanh gì ng h t nh ti ng s m lúc u thét lên: “B c Âm Phong ô i giá o, Ng c Lam Già V ng còn không mau nghênh ti p!”.

Hoành Thanh kéo c tay ta: “ i, chúng ta i xem nào nhi t”.

H n d n ta ng buông tay, sau ó c th n chú n thân, bay th ng t i ch phát ra ti ng nói.

n khi bay lên trên mây, ta th y c trong nh ng ám mây en cu n cu n ó có m t i xa giá, m t v quân m t en ang ng i nghiêm ngh phía tr c, h n u i m m i n, tay c m ng c khuê⁴, trông khí th có l còn l n h n Ng c Lam Già V ng m y ph n. Hoành Thanh nh ti ng nói v i ta: “B c Âm Phong ô i chính là ng i ng u a ph , đáng v hung hãn th kia, không bi t là n vì vi c gì?”.

V a nói d t l i ã có m t i nhân mã r mây ti n n.

Hai ng i i u chính là Ng c Lam Già V ng mang m t n qu và N Na ã thay sang trang ph c hoa l c a Diêm H u.

B c Âm Phong ô i qu nhiên là n h i t i. Ng c Lam Già V ng và nh ng ng i khác nh kh u u hành l , còn ch a k p qu xu ng cho àng hoàng ã nghe h n trách m ng: “Ng c Lam Già V ng, ng i ã bi t t i c a mình ch a?”.

N u nh ta là Ng c Lam Già V ng, ngay t c kh c u óc s vô cùng hoang mang, b i vì nh ng vi c x u do tên này làm qu th t quá nhi u. Ch n gi n nh ng vi c mà b n tiên cô bi t nh : thê t c ng là do i c p v , ã mang trong ng i th ng c tà v t ng H khi n lòng ng i s hã, l i còn m t thềm mu n C Canh ki m. Nh ng vi c đ b n khác mà ta ch a bi t ch c ch n không ít. B i v y, ta th t s r t khâm ph c v d ng d ng c a v Diêm V ng này.

Gi ng nói c a Ng c Lam Già V ng ch g h có chút thay i: “Xin quân ch rõ”.

B c Âm Phong ô i l nh lòng h m t ti ng, ném th ng m t x p v n th vào u Ng c Lam Già V ng. Ph m c p c a Ng c Lam Già V ng tuy nh h n h n m t b c, nh ng hành ng ó l i ch ng chút khách khí, i u này

chặng t h n ang t c gi n c c . Ngay c Hoàn Thanh bên c nh ta c ng l ra v m t khó hi u. Ng c Lam Già V ng l i nh th không c m th y gì, v n bình th n l t xem h t m t l t, sau ó bình t nh áp: “ ây chính là án t ch⁵ v qu h n vô c m t tích trong m y ngày g n ây t i nh ng n i do các vi ph quân khác cai qu n, trong ph c a th n c ng có vi c này x y ra, ang nh ch nh lý l i toàn b công v n r i m i b m báo lên quân, n u quân trách t i th n không làm tròn ch c trách, th n xin l nh ph t”.

“Ng i có bi t bao nhiêu t h n y ã i âu không?”

“Th n không bi t.”

“ i ki p l khí c a m y ngàn n m tr c, ng i ã t ng nghe qua ch a?”

Ng c Lam Già V ng áp: “D r i”.

B n tiên cô l p t c d ng tai nghe. i ng i trên ng li n⁶ nghiêm gi ng nói: “Nh ng t h n này ã b lu ng l khí ó hút i r i. Thu l y oán khí c a t h n s t ng thêm s c m nh cho l khí, nhanh chóng t t i th i i m l khí hóa thân thành ma quân. M t khi ma quân xu t th s gây ra i ki p c a thiên a, cho dù là thiên gi i, a gi i hay nhân gi i u ph i ng tâm hi p l c cùng ch ng l i ma v ng. Nh ng hôm nay tr c m t Thiên , b n v ng ã ph i ch u trách m ng, a ph ta có k to gan l n m t v ng t ng c p o t binh khí c a các v th n tiên, ng n c n i k tr ma”.

Càng nói thanh âm càng gay g t.

Ng c Lam Già V ng phía tr c ng giá còn ch a có ng t nh gì, khoe m t ta ã nhìn th y N Na qu phía sau h n run lên c m c p.

“B n v ng cho ng i m t c h i, n u nh t giác giao ra pháp khí c a các v th n tiên, b n v ng s n tr c m t Thiên c u xin cho ng i, có th m i n c hình ph t!”

Ng c Lam Già V ng im l ng.

“Ta h i ng i l n n a, ng i có giao ra không?”

V n im l ng.

B c Âm Phong ô i t c n tr n m t v nh râu: “Ng i âu, áp gi i h n t i T i n cho ta, ng c x i n c sôi ang ch h u h!”. i c i l nh: “T t c các kh hình c a a ng c nhi u nh th , thu c c, tro than l p m i ng, kh a vai l t da, c t gân lóc x ng, ta không tin, không có th nào có th khi n ng i nh n t i”.

Ng c Lam Già V ng gi ng nh t ng g b sai d ch c a âm ph b t l y.

Ph n ng c a Ng c Lam Già V ng qu th t ngoài d oán c a ta. Ta ng n ng i nhìn h n, i u k l là, càng nhìn bóng l ng h n càng th y quen quen.

“D ng tay!”, vào úng lúc này, N Na b c ra t trong ám ng i: “Ta bi t tông tích c a pháp khí, hãy th chàng ra!”.

Ng c Lam Già V ng nhìn N Na m t cái, nh ng v n không t ý gì. B c Âm Phong ô i ra l nh cho hai v phán quan bên mình cùng N Na xu ng kh i ám mây. Áng ch ng sau th i gian kho ng hai nén h ng, N Na ã quay tr l i, trên tay còn c m m t thanh ki m dài hình r n phát ra hàn quang. Lúc này, trong u ta toàn là s ng mù, không bi t nên nói gì m i t t. B i vì thanh ki m ó qu th t là th mà m y n m tr c ta ã em c m c , pháp thân c a C Canh.

B c Âm Phong ô i nh n l y thanh ki m, xem xét t m h i lâu, t nhiên th n s c nghiêm kh c: “Nh n l y!”.

Không ch b n tiên cô s ng s mà ngay c b n thân N Na c ng gi t mình kinh s , kh n tiên sách⁷ b t ng bay n, m t vòng hai vòng, trối ch t l i.

Ghi chú:

1. Kim c tàng ki u: Ngh a là nhà vàng c t gi u ng i p, thành ng xu t phát t i n c c a Hán V . Thu nh , Hán V nói r ng n u có th l y ng i ch h Tr n A Ki u làm v , ông s xây h n m t tòa cung i n b ng vàng cho nàng . (ND)

2. Ng c th lâm phong: B ngoài phong , anh tu n. (BTV)

3. T nh hóa: Làm trong s ch. (ND)

4. Ng c khuê: D ng c b ng ng c c dùng trong nghi l c a vua chúa th i x a, trên nh n d i vuông. (ND)

5. Án t ch: Gi y t v v án. (ND)

6. Ng li n: Xe c a vua chúa. (BTV)

7. Kh n tiên sách: Dây tiên dùng trối. (ND)

8

B c Âm Phong ô i khuôn m t en sì bay xu ng t trên ng li n, ôn hòa ch p tay nói v i Ng c Lam Già V ng: “V a nãy ã c t i v i quân r i!”. i ph ng vô cùng l , lúc này gi ng nói c ng trong tr o, không còn n a: “B c Âm Phong ô i ra tay t ng tr , hà t t ph i khách khí nh v y. Hôm nào ngài t i t ng th ba thiên gi i nh t nh ph i n Thanh Liên ph u ng trà àm o y”.

B c Âm Phong ô i c i, liên thanh nói “Ch c ch n là th ”, r i a C Canh ki m ang c m trên tay qua cho Ng c Lam Già V ng ng tr c m t.

Lúc này mà chúng ta còn không nh n ra Ng c Lam Già V ng này là ai thì chúng ta chính là con heo.

quân m c y ph c c a Ng c Lam Già V ng b c n tr c m t N Na. Ánh m t N Na lúc này r t th ng kh , không còn chút khí ch t thanh cao nhã nh n nào. Qu úng là b d ng tan nát cõi lòng.

l v s u th m nói: “Linh d c c i u ch t canh M nh Bà và M n à La có th khi n th n tiên c ng m t i lý trí. Cho nên, t t c u là chàng l a g t thi p toàn b u do chàng l a thi p, chàng c n b n không h trúng k c a thi p, c ng không u ng linh d c kia, v y mà l i gi ngâ gi d i l a thi p”.

“Nhìn th y có m t n nhân b chàng ùa b n xoay vòng vòng nh v y, bu n c i l m úng không?”

Ngay c b n tiên cô là ng i ngoài cu c mà nghe nh v y c ng th y có chút c m thông.

quân l nh lòng nói: “Tuy ng i ã quá c ch p vào nh ng v ng t ng vô c n c , c ng ã s d ng m u k không nên dùng tr c, th nh ng nh ng cách mà b n quân dùng i phó v i ng i c ng ch ng quang minh chính i gì, cho nên l n này coi nh b n quân n ng i”.

Th n s c N Na c c k kích ng: “Ha ha, v ng t ng vô c n c ? Cái gì là v ng t ng vô c n c ? R t cu c là ai ã ng tr c ng ph c a thi p th i tiêu ba ngày ba êm, khi n thi p bi t c t v c a ái tình? quân, cái chàng thi u thi p âu ph i ch là m t món n ?”.

D i l p m t n , quân c c k l nh lòng, nh ng không ph i b d ng l nh nh b ng th ng ngày, mà gi ng nh ang nh l i chuy n gì ó trong quá kh .

Ta r t hy v ng lúc này y m mi ng ph n bác l i , nh ng y không làm th . Tay chân ta b t u l nh thoát.

Gi a quân và n t này, ích th c t ng có m t o n tình.

N Na t ng nói r ng quân vì mà th i tiêu ba ngày ba êm, chuy n này là có th c, không ph i b a chuy n g t ta.

Ta nhìn mà s ng ng i, c m th y b n thân th t áng c i. Tình c nh tr c m t, m t ng i ang vô cùng au kh , m t ng i thì im l ng h i lâu, d ng nh có muôn ngàn h i c, trong lòng có bao d n v t. N u là ta, nh t nh ta c ng s suy ngh n o, th i bùng lên ng n tình x a.

Cu i cùng, quân m mi ng nói: “V n là b n quân có l i v i ng i. ông Hoa th n n , ng i t ý h phạm ã lâu, Thiên H u n ng n ng r t nh mong ng i. Hy v ng sau khi ng i tr l i thiên gi i o n tuy t nh ng chuy n tr c kia, ng nên ã sai l i càng sai h n. Nh ng chuy n t i phạm tr n, b n quân s thay ng i c u xin tr c m t Thiên ”.

Nói xong, quân quay l ng nh b i, b ng nghe th y ti ng khóc oa oa, N La m c áo ang ch y l i nhào t i mu n bắm l y m u thân c a nó. Nh ng quân gi tay t o m t lu ng ánh sáng vàng kim, N La ang khóc s t m t l i n hóa thành chi c l c g ào, yên l ng n m g n trong bàn tay c a quân.

Trong m t N Na lóe lên s s hãi: “Tr nó l i cho ta!”.

quân nói: “V t này v n không ph i là c a ng i”, ngón tay k p l y, b gãy chỉ c l c thành hai o n r i v t th ng chỉ c l c t trên mây xu ng d i. Sau ó, y quay l i phía B c Âm Phong ô i ang t ra lúng túng vì t nãy n gi nghe c không ít chuy n riêng c a ng i khác mà nói: “V y làm phi n Phong ô i a ông Hoa th n n tr l i thiên ình”.

B c Âm Phong ô i liên thanh ng ý, sai ng i trông coi N Na r i b c lên ng li n, c i mây mà i.

Ánh m t tr c lúc i c a N Na khi n cho ai c ng ph i rùng mình. nói: “ quân, ng i tuy t tình nh v y ta nh t nh s khi n ng i ph i h i h n”.

H v a i, quân li n chuy n m t n ch chúng ta, lãnh m nói: “Còn mu n xem n khi nào n a? Mau ra i”.

Hoành Thanh thu l i chú n thân, c i m m kéo ta b c ra. Lúc này chúng ta ang trên không, ta không mu n ngã xu ng d i nên không th không d a vào s c m nh c a Hoành Thanh mà b c i trên mây, ng nhiên ph i n m th t ch t tay h n, không dám buông, c ng ch ng kì kèo chuy n có rút tay ra hay không n a.

Nh ng khi ánh m t quân quét qua, ta v n b t giác cú u.

Hoành Thanh t c l i nói: “V n ào hoa c a Nh s qu th t khi n ng i khác ph i ng ng m , d y cho i s huynh vài chiêu c không?”.

ôi m t quân d i l p m t n lóe lên màn s ng l nh, y xoay chuôi ki m m tvòng, m i ki m suýt chút n a ã v ch m t ng trên m t Hoành Thanh. Y gi tay a thanh ki m cho ta, d ng nh y r t m t m i, nh ng l i không nói gì.

Sau ó ta m i d n hi u c nh ng v ng m c gi a quân và N Na trong th i gian g n ây. Sau khi ta th u hi u m i chuy n, nói tóm l i s vì c i khái là nh th này: Gi a quân và N Na ích th t ã t ng có m t o n tình. Sau ó không bi t vì chuy n gì, hai ng i r i xa nhau. Trong khi xa cách, N Na th nh tho ng n âm ph d o ch i, sau ó l t vào t m m t c a Ng c Lam Già V ng, b c ng o t v làm Diêm H u. N Na v n t ng nh n quân nên luôn không cam tâm. M t l n nhân c h i Ng c Lam Già V ng ang ngà ngà say, N Na li n h c r i giam h n vào trong b o v t ng H . V Ng c Lam Già V ng hy sinh oanh li t trong chuy n phong l u trai gái kia, e là hi n gi ã b ng H luy n hóa thành m t bãi máu.

Sau ó, N Na tìm n ch quân, khóc lóc k l nh ng vì c bi th m mà mình ã g p ph i, r i dùng C Canh làm m i câu, trao i b ng vì c quân gi i c u ra khi a ph , và t ng b c d n d quân n a ph .

Nh ng t t c nh ng i u mà nói ch là gi i, m c ích th t s c a chính là mu n quân l i âm ph , ti p t c cùng làm ôi uyên ng, ân ái m n n ng.

Thần ng, i u không th ng t i là, bao nhiêu n m trôi qua, quân ã thay lòng i d , không còn chút tình ý nào v i N Na n a.

Làm th nào ng i trong lòng mình l i? N Na ã ngh ra m t cách r t c ác. Tr c lúc qua sông, ã lén b thêm m t hoa M n à La vào chén canh M nh Bà mà quân u ng, ý làm mê ho c tâm tính c a y, t nay v sau trong lòng y s ch có mình , làm m i i u mu n. Nh ng không bi t vì sao, quân l i bi t rõ gian k c a , còn t ng k t u k , gi v nh b mê d c kh ng ch . N Na qu nhiên vô cùng m ng r , v a n âm ph , li n cho quân n m c gi ng h t Ng c Lam Già V ng và nh n c s th n ph c c a th n dân. Nh ng trên th c t , ng i thao túng l i chính là .

Còn quân, trong th i gian ng n c ng ã tìm ra c tung tích của C Canh ki m, ng th i bi t r ng, mu n l y c C Canh ra kh i phong n c a ng H , nh t nh ph i có c kh u quy t¹, m chi c bình yêu. Ng c Lam Già V ng th t s ã ch t, bây gi ch còn m i mình N Na bi t c kh u quy t này.

Do ó, quân m i cùng B c Âm Phong ô i liên h p di n màn k ch này.

Ph i cùng v i tình nhân c u á, m u tính h i nhau nh v y, k ra c ng quá m c au th ng. Cho nên, sau chuy n y, quân m i t ra m t m i khó ch u nh th .

Khi ó ta c ng không suy ngh c nhi u nh v y, nh ng nhìn th y b d ng bu n phi n c a quân, trong phút ch c ta c ng a s u a c m mà th y au n trong lòng. Không bi t th ng cho quân, hay là au lòng cho chính mình.

L i ngh n, quân cùng N Na âm ph s m t i bên nhau trong hai ngày. V tình c m, không bi t có ph i tình c l i cháy hay không? V thân th , li u có t ng cá n c giao hoan? Ta c ngh mãi mà au c u.

Cho nên, khi ta ti p nh n thanh ki m, tâm trí l i không h t vào ó, m t c n rung ng mãnh l i t t tay c m thanh ki m truy n n, ta s t i m c suýt chút n a thì buông tay.

Trên không trung hi n ra khuôn m t vui m ng h n h c a C Canh: “Ta t do r i? t quân, a t cô cô!” Nói xong, nó hóa thành tia sáng b c, ti p theo vang lên m t ti ng thanh thúy nh khi tra ki m vào bao. C Canh ki m ã n m g n trong v ki m, không h có chút h t n nào.

Ánh m t c a hai ng i tr c m t u t p trung trên ng i ta, Hoàn Thanh t t n h i: “S mu i, ta hay là y?”.

Ta nh t th i ch a ph n ng k p, l i nghe Hoàn Thanh ti p t c nói: “C Canh ki m ã c tìm th y, bây gi là lúc nên ch n ch nhân cho nó r i”.

H n ch p m t: “Không th ch n i c âu y. Chuy n này r t quan tr ng i v i chúng ta”.

Ghi chú:

1. *Kh u quy t: Th n chú. (ND)*

H t T p 1